

A VIHAROS TENGERTŐL AZ ÉG FELHŐIIG

Február 15., szombat délután

A felelős állami kötelezettségekkel és a világbirodalmak titkaival megisztelt Dánielt Isten a maga követeként becsülte, és az elkövetkezendő korszakok rejtelmeiről számos kinyilatkoztatást adott neki. Csodálatos próféciáit, amelyeket a nevét viselő könyv 7–12. fejezete jegyzett fel, nem értette teljesen maga a próféta sem. Mielőtt azonban életműve lezárult, azt az áldott ígéretet kapta, hogy a „végső napon” – a világtörténelem utolsó szakaszában – újra felkelhet sorsára, és helyére állhat. Nem érthette meg mindazt, amit Isten kinyilatkoztatott szándékáról. „...zárd be ezeket az ígéket, és pecsételd le ezt a könyvet a végső időkig” – kapta a parancsot profetikus írásaira vonatkozóan. Be kellett őket pecsételni „a végső időig”. „Menj el Dániel – utasította az angyal még egyszer Jahve hűségese követét –, mert ezek az Igék le vannak zárva, és le vannak pecsételve a végső időkig. ... menj a vég felé! Elpihensz majd, de fölkelsz kijelölt sorsodra a végső napon.” (Dn 12:4, 9, 13)

A Dániel által feljegyzett próféciák most a világtörténelem alkonyán különös figyelmünket igénylik, mivel korunkról szólnak. Kapcsoljuk össze velük az utolsó újtestamentumi könyv tanításait! Sátán sok emberrel elhiteti, hogy Dániel és a látnok János írásainak profetikus részeit nem lehet megérteni. Pedig az ígéret világosan kifejjezi, hogy különleges áldások kísérik e próféciák tanulmányozását. „...de az okosok megértik” (Dn 12:10) – mondta Isten Dániel látomásairól. Az utolsó napokban lepattan róluk a pecsét. Krisztus szolgájának, Jánosnak adott kinyilatkoztatásokról pedig, melyek Isten népét századokon át vezették, így hangzik az ígéret: „Boldog, aki felolvassa, és boldogok, akik hallgatják ezeket a próféta-igéket, és megtartják azt, ami meg van írva bennük...” (Jel 1:3). – *Próféták és királyok*, 547. o.

A Biblia kinyilatkoztatja, hogy az Úr eljövetele előtt az első századokhoz hasonló vallási hanyatlás lesz. „Az utolsó napokban nehéz idők

állanak be. Mert lesznek az emberek magukat szeretők, pénzsóvárgók, kérkedők, kevélyek, káromkodók, szüleik iránt engedetlenek, háládatlanok, tisztátalanok, szeretet nélkül valók, kérlelhetetlenek, rágalmazók, mértéktelenek, kegyetlenek, a jónak nem kedvelői, árulók, vakmerők, felfuvalkodottak, inkább a gyönyörnek, mint Istennek szeretői, kiknél megvan a kegyességnek látszata, de megtagadják annak erejét.” (2Tim 3:1-5) – *A nagy küzdelem*, 444. o.

Ha figyelmesen tanulmányozzuk, hogy Isten miként viszi véghez szándékát a nemzetek történelmében, és hogyan váltja valóra az eljövendő dolgokról szóló kinyilatkoztatásait, jobban megértjük a látható és láthatatlan dolgok igazi értékét és az élet igazi célját. Ha az időt az örökkévalóság fényében szemléljük, Dánielhez és társaihoz hasonlóan azért fogunk élni, ami igaz, nemes és maradandó. Ha ebben az életben megtanuljuk Urunk és Megváltónk országának alapelveit, annak az áldott országnak az elveit, amely örökkön örökké megmarad, akkor Krisztus eljövetelkor beléphetünk vele oda, hogy polgárai legyünk. – *Próféták és királyok*, 548. o.

Február 16., vasárnap – A négy állat

A nemzetek emelkedéséből és bukásából – ahogy azt Dániel és a Jelenések könyve megvilágítja – meg kell tanulnunk, hogy milyen értéktelen a pusztán külső és földi dicsőség. Nyomtalanul elmúlt Babilon minden hatalmával és ragyogásával, amelyhez hasonlót világunk azóta sem látott – az a hatalom, amely korának népe előtt olyan szilárdnak és maradandónak látszott. Elenyészett, „mint a mező virága” (Jak 1:10). Ugyanúgy elpusztult a Médó-Perzsa Birodalom, valamint Görögország és Róma is, és ugyanúgy múlik el mindaz, aminek nem Isten az alapja. Csak az maradhat meg, ami beleilleszkedik Isten tervébe, és az Ő jellemét tükrözi. Egyedül Isten elvei állandóak és maradandóak mindabból, amit világunk ismer. – *Próféták és királyok*, 548. o.

Krisztus országa... az új teremtés. Fejlődésének elvei ellentétesek az evilági országokat szabályozó elvekkel. A földi hatalmak nyers erőszak útján győznek, és uralmuk fenntartásának eszköze a fegyver. Az új birodalom alapítója a béke Fejedelme. A Szentírás vadállatok képében mutatja be a földi hatalmokat. Krisztus pedig „Istennek ama Báránya, aki elveszi a világ

bűneit” (Jn 1:29). Kormányzati módszerében nincs nyers erőszak, nincs lelkiismereti kényszer. A zsidók azt gondolták, hogy Isten országa úgy jön létre, mint a világ országai. Az igaz életet kívülről ható intézkedésekkel akarták elérni. Módszereket és terveket dolgoztak ki. Krisztus pedig olyan elvet vés az emberi lélekbe, az igazság és igazságosság elvét, amellyel meghíúsítja a tévelygést és a bűnt. – *Krisztus példázatai*, 77. o.

Üdvösségünk Isten akaratának ismeretétől függ, amint azt az Ő Igéi tartalmazzák. Sohase szűnj meg kutatni az igazságot! Szükséges tudnod, mit kell cselekedned, hogy üdvözülhess. Isten akarata, hogy tudd, amit Ő mond neked. De a hitet gyakorolnod kell. Ha a Bibliát kutatod, hinned kell, hogy Isten létezik, és megjutalmazza azokat, akik Őt szorgalmasan keresik.

Tanulmányozd, kutasd a Bibliát lelki táplálékot éhező és szomjazó szívvel! Áss le mélyen az Igébe, miként a bányász dolgozik, hogy megtalálja a föld mélyében rejtőző aranyat. Ne hagyd abba a kutatást mindaddig, amíg meg nem ismered Istenhez való viszonyodat és akaratát téged illetően...

Az a lelkület, amellyel az Írást kutatod, meghatározza az oldaladon álló segítődd jellegét. A világosság angyalai segítik azokat, akik alázatos szívvel várják Isten vezetését. Ha azonban a Bibliát tiszteletlenül, öntelten, magabízón, előítéllettel telt szívvel nyitjuk ki, Sátán áll mellénk, és Isten világos kijelentéseit téves megvilágításba helyezi. – *Üzenet az ifjúságnak*, 260–261. o.

Február 17., hétfő – A kis szarv

A fenevadnak – és a fenevad képének is – különös jellemvonása, hogy Isten parancsolatait megszegi. Dániel ezt mondja a kis szarvról, azaz a pápaságról: „Véli, hogy megváltoztatja az időket és törvényt” (Dn 7:25). Pál pedig ugyanezt a hatalmat „a bűn emberé”-nek nevezi, aki Isten fölé emeli magát. Egyik prófécia kiegészíti a másikat. A pápaság csak Isten törvényének megváltoztatásával tudta Isten fölé emelni magát. Mindazok, akik az így megváltoztatott törvénynek tudatosan engedelmessé válnak, mindenk fölé tisztelegnek azt a hatalmat, amely a rendelet megváltoztatása. Aki a pápai törvényeknek engedelmessé válik, az az iránta való hűség jelét veszi magára az Isten iránti hűségjel helyett.

A pápaság megkísérelte Isten törvényét megváltoztatni. A második parancsolatot, amely tiltja a képek imádását, törölte a törvényből, a negyedik parancsolaton pedig úgy változtatott, hogy a hetedik nap helyett az elsőt tette hivatalos nyugalomnappá. A második parancsolat kihagyását a katolikusok azzal indokolják, hogy arra nincs szükség, mert benne van az elsőben. Azt állítják, hogy ők a törvényt pontosan úgy tolmácsolják, ahogy azt Isten szándéka szerint érteni kell. De a próféta által megjövendölt változtatás nem ez. Szándékos, tudatos változtatásról van szó: „Véli, hogy megváltoztatja az időket és törvényt.” A prófécia pontos teljesítése a negyedik parancsolat megváltoztatása. Az a tekintély, amely erre a változtatásra jogot formál: az egyház. A pápai hatalom tehát nyíltan Isten fölé emeli magát. – *A nagy küzdelem*, 446. o.

A Szentírás erre az időre előre mutatva kijelenti, hogy Sátán „a hazugság minden hatalmával” fog dolgozni (2Thessz 2:9). Munkájáról félreérthetetlenül árulkodik a gyorsan növekvő sötétség, az utolsó napok sokféle tévelygése, eretnksége és csalása. Sátán nemcsak a világot ejti fogságba, de megtéveszti azokat az egyházakat is, amelyek a mi Urunk Jézus Krisztuséinak vallják magukat. A nagy hitehagyás olyan mélységessé fajul, mint az éjfél sötétsége. Isten népe számára ez a próbák, a könnyhullatás, az igazságért való üldözés éjszakája lesz. De a sötét éjszakában felragyog Isten világossága. – *Próféták és királyok*, 717. o.

Sátán szorgalmasan tanulmányozza a Bibliát. Tudja, hogy kevés ideje van, ezért minden ponton igyekszik lerombolni az Úr munkáját. Lehetetlen leírni Isten népének élményét, akik akkor élnek, amikor a mennyei dicsőség és a múlt üldözéseinek ismétlődése keveredni fog. Az Isten trónjáról előtörő fényben fognak járni. A menny és a föld között állandó lesz az érintkezés... Isten kipróbált és megvizsgált népe 2Móz 31:12–18 jelében leli erejét. Az élő Igén kell állást foglaljanak: „írva van”. Az Ige az egyedüli alap, amelyen biztonsággal megállhatunk. Akik megszegették Istennel kötött szövetségüket, azok Isten és remény nélkül állnak azon a napon. – *Bizonyságtételek*, 9. köt., 16. o.

Február 18., kedd – Az ítélet kezdete

„Nézém – mondja Dániel próféta –, míg királyi székek tétetének, és az öreg korú leüle; ruhája hófehér, és fejének haja, mint a tiszta gyapjú;

széke tüzes láng, ennek kerekai égő tűz; tűzfolyam foly és jó vala ki az Ő színe felől; ezerszer ezeren szolgálának neki, és tízezerszer tízezeren állának előtte; ítélok ülének le, és könyvek nyittatának meg.” (Dn 7:9–10) Így tárul a próféta szeme elé az a kiemelkedő, ünnepélyes nap, amelyen az egész föld Bírāja megvizsgálja az emberek életét és jellemét, és mindenkinek „cselekedetei szerint fizet”. Az Öregkorú: Isten, az Atya. A zsoltáríró ezt mondja: „Minekelőtte hegyek lettek és föld és világ formáltaték, öröktől fogva mindörökké Te vagy Isten.” (Zsolt 90:2) Isten az ítélet Bírāja, aki minden élet és minden törvény forrása. A szent angyalok pedig – „tízezerszer tízezer és ezerszer ezer” – szolgálaként és tanúként vesznek részt ebben a nagy fontosságú törvénykezésben. – *A nagy küzdelem*, 479. o.

Minden ember munkássága Isten elé lesz tárva, és hűsége vagy hűtlensége is fel van jegyezve. A mennyei könyvekben a nevek mellé nagyon pontos feljegyzés kerül minden kiejtett szóról, minden önző cselekedetről, minden teljesítetlen feladatról és minden titkos bűnről.

Az emberek földi törvényszékek iránti legmélyebb érdeklődése is nagyon hiányosan képes szemléltetni azt az érdeklődést, ami övezi a mennyei udvart, amikor az élet könyvébe bejegyzett nevek a föld Bírāja elé lesznek tárva ítélet végett. A mennyei Közbenjáró esedezik mindazokért, akik az Ő vérébe vetett hittel győztek, hogy bűnbocsánatot nyerhessenek és visszatérhessenek Édenbe, és Jézus örökostársaiként megkoronáztassanak az „előbbi hatalomra” (Mik 4:8). – *Lift Him Up*, 327. o.

Sátánnak, mint testvéreink vádolójának a mennyből való kiűzését Krisztus végtelenül fontos munkája érte el, amikor életét adta. Sátán folytonos ellenkezése ellenére a megváltás terve haladt előre. Az embert annyira értékesnek ítélték, hogy Krisztus feláldozza érte életét: Sátán tudta, hogy az általa bitorolt birodalmat végül is ki fogják ragadni a kezéből, ezért elhatározta, mindent elkövet, hogy ahányat csak lehetséges, elpusztít Isten teremtményeiből. Gyűlölte az embert, mivel Krisztus megbocsátó szeretetet és szánakozást tanúsított iránta. Most eltökölte, hogy az ámításnak minden válfaját gyakorolni fogja rajta, mellyel pusztulásba viheti. Csak még erősebben folytatja ezt az utat a maga elveszett állapota miatt. – *A Te Igéd igazság*, 7. köt., 973. o.

Február 19., szerda – Az ember Fiának eljövetele

Ember volta az emberi család közösségébe vonta Krisztust, isteni lényé pedig Isten trónjához kapcsolta. Mint ember Fia, példát adott az engedelmességre; mint Isten Fia, erőt ad, hogy engedelmeskedni tudjunk. Krisztus volt az, aki a Hóreb-hegyi csipkebokorból így szólt Mózeshez: „VAGYOK, AKI VAGYOK (...) Így szólj Izráel fiaihoz: A VAGYOK küldött engem tihozzátok” (2Móz 3:14). Ez volt Izráel szabadulásának záloga. Amikor mint „emberekhez hasonló” (Fil 2:7) jelent meg, ugyancsak ezt mondta magáról: VAGYOK. A betlehemi gyermek, a szelíd és alázatos Üdvözítő: Isten, aki „megjelent testben” (1Tim 3:16). Nekünk pedig ezt mondja: „Én VAGYOK a jó Pásztor” (Jn 10:11). „Én VAGYOK amaz élő kenyér” (Jn 6:51). „Én VAGYOK az út, az igazság és az élet” (Jn 14:6). „Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön” (Mt 28:18). Én VAGYOK minden ígéret biztosítója. Én VAGYOK, ne féljete! „Velünk az Isten” (Mt 1:23) – ez a záloga büntől való szabadulásunknak. Ezért bízhatunk abban, hogy erőt kapunk a menny törvénye iránti engedelmeséghez. – *Jézus élete*, 24. o.

A szószóló közbenjáráshoz Krisztusnak senki más erényére, senki emberi közbenjárására nincs szüksége. Ő a bűnök egyedüli hordozója, Ő az egyedüli áldozat. Imát és bűnvallomást csakis neki ajánlhatunk fel, aki egyszer s mindenkorra belépett a szenthelyre. Krisztus kijelentette: „Ha valaki bűnt követ el, van Szószólónk az Atyánál, Jézus Krisztus, az igaz.” Mindenképpen üdvözíteni tudja azokat, akik általa járulnak Istenhez; és mindenkor él, hogy közbenjárjon érettünk. – *A Te Igéd igazság*, 7. köt., 969. o.

József, Dániel és társai történetéből láthatjuk, hogy az igazság aranylánca hogyan kötheti az ifjúságot Isten trónjához. Nem érthette őket olyan kísértés, amely megingathatta volna őszinte hűségüket. Isten tetszését többre becsülték, mint a fejedelmek kegyét és dicséretét. Tiszta jellemükért, hűségükért és nemes elhatározásukért Isten magas tisztégekbe juttatta őket. Ezek a fiatalok nem szégyellték meggyőződésüket, hitüket. Még a király udvarában is megvallották szavaikkal, szokásaikkal, életmódjukkal a menny Urába vetett hitüket. Volt lelkierejük megvallani, hogy Istenhez tartoznak. – *Üzenet az ifjúságnak*, 27. o.

Február 20., csütörtök – A Magasságos szentjei

Péter szavai minden keresztényhez szólnak: „Sátán kikért titeket, hogy megrostáljon, mint a búzát; de én imádkoztam érted, hogy el ne fogyatkozzék a te hited.” (Lk 22:31–32) Istennek hála, nem vagyunk magunkra hagyatva! Ez jelenti a mi megmentésünket. Sátán nem mérhet teljes pusztulást arra, akit Krisztus készített fel a kísértésre azért, hogy már előzőleg közbenjárt érte, hiszen Krisztusban minden léleknek fel lett kínálva a kegyelem és a menekvés, hogy senki se kerülhessen az ellenség csapdájába.

Sátán számos és hatalmas kísértéssel készül megtámadni Isten gyermekeit. Ordító oroszlánként széjjeljár, keresi az őrizetlenül hagyott lelkeket, hogy sikeresen kísértésbe vigye, és végül pedig elpusztítsa őket. Krisztus nélkül egyetlen lépésünk sem biztonságos. De micsoda vigaszra lelünk szavaiban: „Én imádkoztam érted, hogy el ne fogyatkozzék a te hited.” Sátán nem a pelyvát akarja megrostálni, hanem a búzát akarja magához ragadni. Gyertek, legyünk bátrak, és imádkozunk szüntelenül! – *That I May Know Him*, 286. o.

A megpróbáltatások által Isten próbára teszi gyermekeit... A próbák tüzes kemencéjében tisztít meg minden salaktól. Nem azért engedi meg a próbát, hogy haszontalan fájdalmat okozzon nekünk, hanem azért, hogy tekintetünket szegezzük Őrá, erősödjön ellenálló képességünk, és lázadás helyett tanuljunk meg Őbenne bízni, s akkor meg fogjuk látni az Ő üdvösségét.

Krisztus gyermekei iránti szeretete amennyire erőteljes, annyira gyöngéd. Szeretete erősebb a halálnál, mivel meghalt értünk, és valószínűsőbb az anya gyermekei iránti szereteténél. Az anyai szeretet változhat, de Krisztus szeretete sosem változik. Pál apostol mondja: „Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelemségek, sem hatalmasságok, sem jelenvalók, sem következők, sem magasság, sem mélység, sem semmi más teremtmény nem szakaszthat el minket az Istennek szerelmétől, mely vagy a mi Urunk Jézus Krisztusban.” (Rm 8:38–39) – *In Heavenly Places*, 269. o.

Isten kegyelmének országa most épül, amint nap nap után bűnnel és lázadással teli szívek hódolnak be a szeretet uralkodásának. Ám a dicsőség országának teljes megalapítása csak Krisztus második eljövételével következik be. „Az ország pedig és a hatalom, és az egész

ég alatt levő országok nagysága átadatik a magasságos egek szentei népének.” (Dn 7:27) Akkor veszik örökbe a világ megalapítása óta számukra elkészített országot, Krisztus akkor kezdi el uralkodását.

A mennyei kapuk akkor ismét feltárulnak, és Üdvözítőnk tízezer-szer tízezer és ezerszer ezer szenttel, mint királyok Királya és uralkodók Ura jön el. Ekkor az „Úr lesz az egész föld királya” (Zak 14:9). Azon a napon egy Úr lesz és a neve is egy. „Isten sátora az emberekkel lesz... velük lakozik és ők az Ő népe lesznek, és maga Isten lesz velük és lesz Istenük.” (Jel 21:3) – *Gondolatok a hegyibeszédről*, 108. o.